

I. számú melléklet

Rövid ismertető Bódi Mária Magdolnáról, a vértanúságról és a boldoggá avatásról

Szigligeten látta meg a napvilágot Bódi Mária Magdolna 1921. augusztus 8-án. Édesapja kocsis, édesanyja cseléd volt. Gazdagabb emberek szolgálatában álltak, s nemegyszer előfordult, hogy új uraságok foglalkoztatták őket. Emiatt gyakran költöztek, szinte az egész Balaton-felvidéket bejárták.

Az iskolai az években kötött barátságot Krisztussal a szentmiséken, hittanórákon és személyes imádságaiban. Nagy örömmel készült az elsőáldozására, bérnálására. A Káli-medencéből a család a Balaton keleti végére költözött: a Balatonkeneséhez tartozó Máma-pusztára, később Vilonyára, végül Litérre. 18 évesen Magdit felvették a Fűzfőgyártelepi gyárba. Ekkor kapta édesapjától kerékpárját, amivel könnyebben tudta legyőzni a családját, a gyár és a templom közti távolságokat. Magdi életcélját keresve jutott el odáig, hogy egészen Krisztusnak akarta magát ajándékozni. Ezért szeretett volna szerzetes lenni. Az akkor érvényes szabályok szerint erre azonban nem volt lehetősége, mivel szülei nem kötöttek egyházi házasságot.

Belső útját kívülről a gyári és hétköznapi, családi ünnepek és a plébániai találkozások szegélyezték. E külső körülményekben is felismerte Isten jelenlétét, így amikor füstbe ment a szerzetesség álma, éppen munkásként találta meg hivatását: környezetébe, a gyárba vitte el Jézus szeretetét. Saját körülményei között válaszolt Krisztus hívására, s ajándékozta egészen neki önmagát, amikor tisztasági fogadalmat tett.

Mindeközben a második világháború távoli hírekből egyre valóságosabbá vált a front közeledtével. Amikor minden jó megrendült, s a legalapvetőbb dolgok is bizonytalanná váltak, Magdi szilárdan állt. A háború borzalmi között is vidáman, mosolyogva tette azt a jót, amit éppen tenni lehetett. Jelenlétével adott békét és biztonságot környezetének. Számolt a legrosszabbal, s igyekezett felkészülni minden lehetőségre. Mindent elfogadott, ami összeegyeztethető volt Krisztussal való jegyességével; minden mást elutasított. Éppen ezért nem engedett a megszálló katona közeledésének, aki ezért több lövést adott le rá. „Uram Királyom, végy magadhoz engem!” Ezek voltak utolsó földi szavai, amikor a vértanúságot vállalva életét Krisztusért adta.

Boldoggá avatás

A boldoggá avatás és a szentté avatás annak az ünnepélyes kijelentése, hogy az elhunyt Isten színe látására jutott: hősiek fokban gyakorolta az erényeket (hitvalló), vagy pedig életét áldozva tett tanúságot Krisztusba vetett hitéről (vértanú). A boldoggá avatás és a szentté avatás annak az ünnepélyes kijelentése, hogy az elhunyt Isten színe látására jutott: hősiek fokban gyakorolta az erényeket (hitvalló), vagy pedig életét áldozva tett tanúságot Krisztusba vetett hitéről (vértanú).

A boldoggá avatás gyakorlatilag a szentté avatást megelőző lépés, vagyis magának a szenttéavatási eljárásnak kötelező, közbeeső mozzanata. A kettő közötti különbség abban áll, hogy a boldoggá avatás során az Egyház megengedi az illető tiszteletét egy adott közösség számára (egyházmegye, szerzetesrend), a szentté avatás során pedig az egész Egyház számára elrendeli hivatalos tiszteletét.

Ferenc pápa 2024. május 23-án elismerte Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna vértanúságát és elrendelte a határozat hírének közzétételét. Ezáltal hivatalosan is Tiszteletreméltónak nevezhetjük.

Vértanú:

A vértanú olyan keresztény, aki hitéről élete föláldozásával tesz tanúságot, azaz hite megvallásáért vagy egy erény védelméért áldozza életét.